

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΥΠΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ 2025

Συναδέλφои και συναδέλφισσες

Σας καλωσορίζουμε στην φετινή μας εκδήλωση

Καλωσορίζουμε και τους νους και τις νέες μας, που θα τους καμαρώσουμε, θα τους συγχαρούμε και θα τους τιμήσουμε για την προσπάθειά τους και για την επιτυχία τους.

Συγχαρητήρια σε όλες και όλους σας. Δώσατε μια σκληρή μάχη μέσα σε ασφυκτικές συνθήκες – με άγχος, πίεση, εμπόδια. Δεν ήταν η πρώτη, και σίγουρα δεν θα είναι η τελευταία. Γιατί ο δρόμος της γνώσης και της ζωής δεν τελειώνει ούτε με τις εξετάσεις, ούτε με το μηχανογραφικό.

Η μάχη που δώσατε, όλα αυτά τα χρόνια κόντρα σε εμπόδια, άγχος, πίεση, κόφτες όπως η Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής και διαφόρων συντελεστών βαρύτητας, δεν καταγράφεται μονοσήμαντα στο τελικό αποτέλεσμα, που είναι η “επιτυχία” ή “αποτυχία” εισαγωγής στη σχολή της επιθυμίας σας.

Είτε, λοιπόν βρεθείτε εκεί που ονειρευόσασταν, είτε δοκιμάσετε κάτι διαφορετικό, είτε ακόμα “ψάχνεστε”, να θυμάστε πως το μέλλον κάθε ανθρώπου κρίνεται από πολλά περισσότερα και κυρίως από το αν ο καθένας και η καθεμία με την αποφασιστική σκέψη, θέληση, στάση και δράση πάρει τη ζωή στα χέρια του και κυρίως αν όλοι μαζί με συλλογικό αγώνα διεκδικήσουμε τη ζωή που μας αξίζει, αν η διεκδίκηση σύγχρονων όρων σπουδών γίνει υπόθεση όλων.

Ξέρουμε όλοι, πως τα εμπόδια στη ζωή των εργαζομένων, των φοιτητών και της νεολαίας, του λαού είναι πολλά.

Ξέρουμε πως οι δήθεν “δωρεάν σπουδές” κοστίζουν παρά πολύ ακριβά!

Η αναζήτηση φοιτητικής στέγης για χιλιάδες φοιτητές και τις οικογένειές τους είναι ένας “Γολγοθάς”. Οι ελάχιστες και απαρχαιωμένες φοιτητικές εστίες, τα πανάκριβα ενοίκια, η ακρίβεια, το κόστος σπουδών είναι εδώ, όπως είναι και οι χαμηλοί μισθοί μας και τα εργασιακά μας προβλήματα.

Την χρονιά αυτή υπολογίσαμε ότι το 35% των συναδέλφων μας – γονιών των πρωτοετών φοιτητών πρέπει να καταφέρει να αντιμετωπίσει μέσα στην ακρίβεια που τρέχει και το ζήτημα εξασφάλισης φοιτητικής στέγης για εσάς.

Η εμπορευματοποίηση βασικών αναγκών της ζωής μας, της παιδείας και της υγείας, μας προσθέτουν τεράστιες δυσκολίες.

Σε εμάς τους δημοσίους υπαλλήλους μας λένε δεν σας δίνουμε τον 13^ο και 14 μισθό μισθό , στους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα τους λένε ότι έχετε «δικαίωμα» να δουλεύετε 13 ώρες για να τα βγάλετε πέρα... Βαφτίζουν αυξήσεις τα ψίχουλα που μας δίνουν και τη μείωση της φοροληστείας που μας έχουν επιβάλει, βαφτίζουν επιλογή τα επί πληρωμή απογευματινά ιατρεία και χειρουργεία στα δημόσια νοσοκομεία, τις επί πληρωμή σπουδές στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Βαφτίζουν δικαίωμα και επιλογή την ανάγκη να κάνεις ότι μπορείς για να επιβιώσεις, να αγκομαχάς να σπουδάσεις, να αντιμετωπίσεις τις δυσκολίες της καθημερινότητας.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, φίλες και φίλοι η όξυνση των καταστάσεων που ζούμε έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά σήμερα, γιατί συνδέεται με τεράστιους, αδυσώπητους ανταγωνισμούς των ισχυρών της γης. Ανταγωνισμούς για το ποιας χώρας οι ισχυροί, οι μεγαλοκεφαλαιούχοι θα μπορέσουν να αυξήσουν τα κέρδη τους, να εκμεταλλευτούν νέες πηγές κερδοφορίας, ενέργειας, φυσικού πλούτου, δρόμους μεταφοράς κλπ, στο ποιοι θα βγουν πιο μπροστά πατώντας επί πτωμάτων, στο ποια χώρα, ποια ανίερη συμμαχία χωρών θα έχει την πρωτοκαθεδρία στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα.

Η λέξη μπίζνες ακούγεται απροκάλυπτα πλέον πάνω στα συντρίμια χωρών, περιοχών, πάνω στο θάνατο χιλιάδων αμάχων, πάνω σε γενοκτονίες λαών, με την τραγική ιστορία του Παλαιστινιακού λαού, που ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια όλης της ανθρωπότητας. Η λέξη μπίζνες ακούγεται όλο και πιο πολύ πλέον για εργοστάσια κατασκευής όπλων, για την πολεμική οικονομία και την ενσωμάτωση της πιο προηγμένης τεχνολογίας σε αυτήν.

Βρισκόμαστε στην εποχή με τις 56 ενεργές πολεμικές συγκρούσεις, τις περισσότερες ακόμα και από την εποχή του μεσοπολέμου, που οι ιμπεριαλιστές χαράζουν τα σύνορα με το αίμα των λαών.

Οι λαοί όμως δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα μεταξύ μας. Οι λαοί παντού υφίστανται την εκμετάλλευση και την βαρβαρότητα, ακόμα και στον φαινομενικά ειρηνικό καιρό...

Σε τι διαφέρει πχ η πολιτική που λέει σε εμάς δεν έχω για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, για υποδομές κλπ, ότι πρέπει να πληρώσουμε περισσότερα για βασικές ανάγκες, με τις εξαγγελίες της Γαλλικής κυβέρνησης ότι πρέπει να γίνουν περικοπές 44 δις από συντάξεις και επιδόματα, περικοπές θέσεων εργασίας στο δημόσιο, νέες ανατροπές στο ασφαλιστικό και στα επιδόματα ανεργίας, επιβάρυνση των εργαζομένων με νέους φόρους και αυξήσεις στην υγειονομική περίθαλψη από την τσέπη τους, ακόμα και κατάργηση αργιών και της 5ης εβδομάδας κανονικής άδειας, και πολλά άλλα παραδείγματα.

Όλα έχουν τον κοινό παρονομαστή: μείωση κοινωνικών – λαϊκών δαπανών, ένταση της εκμετάλλευσης, προκειμένου να εξοικονομηθούν ποσά και να αυξηθούν για την πολεμική βιομηχανία πχ για τα 800 δις σε επίπεδο ΕΕ.

Σε αυτό τον κοινό παρονομαστή έρχεται, γιατί είναι νύχι - κρέας και η ένταση της καταστολής και το νέο πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί θέλουν να επιβληθεί σιγή νεκροταφείου, να σταματήσουν οι διαμαρτυρίες, να χτυπηθούν πρωτοπόροι εργαζόμενοι, εργαζόμενοι που δεν κλείνουν τα μάτια σε όλα τα κακώς κείμενα των υπηρεσιών που υπηρετούν, που αγωνίζονται για μισθούς και δικαιώματα, για δημόσια και δωρεάν υγεία, παιδεία, υποδομές, υπηρεσίες για το λαό.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, φίλες και φίλοι απέναντι σε όλα όσα μας πληγώνουν, απέναντι σε όλα όσα χρειάζεται να διεκδικήσουμε, μία είναι η απάντηση, η οργανωμένη συλλογική δράση.

Σε αυτό το δρόμο πρέπει να βρεθούμε όλοι, εμείς στα σωματεία μας, τα παιδιά μας στους δικούς τους φοιτητικούς – σπουδαστικούς συλλόγους.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα έχει πολλά κοινά με το φοιτητικό – σπουδαστικό κίνημα:

Γιατί ενσαρκώνουν τις αρετές της προσφοράς, της αλληλεγγύης, της ζωντανής συμμετοχής, της ενεργητικής δράσης, της οργάνωσης, της συνεργασίας, της πραγματικής δημοκρατίας.

Γιατί στηρίζονται στη συλλογική διεκδίκηση, στην ιστορικά αποδεδειγμένη πεποίθηση ότι όλα τα δύσκολα αντιπαλεύονται συλλογικά, χέρι - χέρι με το διπλανό σου, που μπορεί να διαφέρει σε πολλά, σε συνδέουν όμως τα προβλήματα, που απορρέουν από τη θέση σου στην κοινωνία, αυτό που λέμε από την ταξική σου θέση.

Γιατί συναντιούνται στην πεποίθηση ότι τίποτα δεν χαρίστηκε, δεν χαρίζεται, όλα καταχτιούνται με αγώνες, με αγώνες που απαιτούν μικρές και μεγάλες θυσίες, ενάντια στη μοιρολατρία και τη λογική που θέλει να μας πείσει ότι τίποτα δεν αλλάζει...

Στον «πάπυρο επιβράβευσης», που θα σας δώσουμε γράφουμε:

Να αγαπήσετε τη σχολή σας, να κερδίσετε τη γνώση, να συμβάλετε μέσα από τη επιστήμη και τη δουλειά σας στην προκοπή του τόπου μας, στη δημιουργία μιας καλύτερης κοινωνίας όπου κάθε νέος-νέα θα εργάζεται στο αντικείμενο του, θα προσφέρει τις γνώσεις του για το καλό του λαού.

Ο αγώνας για την κατάκτηση της γνώσης γίνεται πιο όμορφος όταν συνδυάζεται με τον καθημερινό αγώνα για τη μόρφωση και τους όρους σπουδών και δουλειάς που μας αξίζουν.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Καλή δύναμη σε όλους, με πίστη ότι τα καλύτερα είναι μπροστά κι ότι θα τα κερδίσουμε με τον αγώνα μας με το κεφάλι ψηλά!

"Αυτός που αγωνίζεται μπορεί και να χάσει..."

αυτός που δεν αγωνίζεται έχει ήδη χάσει".

Μπ. Μπρεχτ»

7-9-2025